

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Горна Оряховица , 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и шести май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павлина Тонева

при участието на секретаря Ивелина Анг. Панова
като разгледа докладваното от Павлина Тонева Административно
наказателно дело № 20214120200304 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. В. С. останал недоволен и обжалва Наказателно постановление № 2/02.04.2021 г. на Кмета на Община Лясковец, с което на основание чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ са му наложени две административни наказания – глоби в размер на по 1000 лева, или общо 2000 лева за нарушение по чл. 63, ал. 2 от ЗУТ. Поддържа, че постановлението е незаконосъобразно и необосновано, издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Твърди, че при съставяне на АУАН са допуснати нарушения по чл. 42, т. 3, т. 6 и т. 7 от ЗАНН. Посочените в акта 4 бр. писмени документи не му били представени. Твърди, че били налице форсмажорни обстоятелства за отсичането на двата бора, които били пречупени, създавайки предпоставки за възникване на трагичен инцидент, особено с играещите около тях лица. Липсата на еколожката на Община Лясковец и на други администратори към датата на констатираната опасност, блокирала своевременно съставяне и работа на комисия за санитарна експертиза, въз основа на която да му бъде издадено писмено разрешение за отсичане на дърветата. Предвид отмяната на Наредба за опазване на зелените площи и дървета на територията на Община Лясковец нямало действащи правила, въз основа на които да започне и завърши процедурата с издаване на разрешително от общинския кмет. Отсечените

дървета били обикновен чер бор, който е дървен материал със стопанско значение от първа величина и думата „декоративен“ въобще не кореспондира с реалността. Наказателното постановление било издадено в нарушение на чл. 51, ал. 1, т. в от ЗАНН, тъй като кметът на Община Лясковец има с него особени отношения, които пораждат основателни съмнение в неговото безпристрастие. Като такива твърди водената от кмета на Община Лясковец лична война. Моли съда да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата. Допълнително твърди, че по времето, описано в АУАН и НП като време за отсичане на двата бора е бил на среща с кмета на Община Лясковец.

ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА ОБЩИНА ЛЯСКОВЕЦ, представлявана от адв. Г. К. от ВТАК, оспорва жалбата. Счита, че жалбата е неоснователна и неподкрепена с доказателства. Подробни съображения излага в писмено становище изх. № ж-14#2/20.04.2021 г.

В съдебно заседание поддържа, че в хода на съдебното производство е установено, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, правото на защита на нарушителя е могло да бъде реализирано в пълен обем и производството е проведено при стриктно спазване на предписанията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на материално – правните и процесуално правни - разпоредби. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено като законосъобразно. Подробни съображения излага в писмени бележки.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТО – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 19.11.2020 г. Д. В. – Директор на ДГС – Горна Оряховица подава сигнал до кмета на Община Лясковец, заведен с вх. № ЕК-5110/19.11.2020 г., относно незаконна сеч на дървесина в с. Добри дял, общ. Лясковец. Сигнал със същото съдържание В. подава и на ЕЕН 112. По сигнала е извършена проверка от органите на МВР. След извършената проверка с писмо с вх. № М-2755#2/01.12.2020 г. Началник РУ – Горна Оряховица е изпратил по компетентност на кмета на Община Лясковец Докладна записка с рег. № 268р-21705/24.11.2020 г., изготвена от началник Участък – Лясковец ст.инсп. И. И. и сведения от С. В. С., дадени на 26.11.2020 г. пред ст.инспектор И.И.

На 15.02.2021 г. Е. И. Ц. – гл.специалист „Еколог“ в Дирекция „Териториално устройство, общинска собственост и европейска интеграция“ в общинска администрация на Община Лясковец, оправомощена със Заповед № 131/12.01.2021 г. на Кмета на Община Лясковец, в присъствието на

свидетелите И. И. Д. – гл.специалист и С. С. Ш. – гл.експерт в същата дирекция, съставила против С. В. С. Акт за установяване на административно нарушение № 1/15.02.2021 г. в негово присъствие, за това, че на 11.11.2020 г. около 13:00 часа е отсякъл 2 бр. дълготрайни декоративни дървета по смисъла на разпоредбата на § 1, ал. 3 от наредба № 1 от 10.03.1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративна растителност – бор, намиращи се в УПИ – II – за административно и делово обслужване, кв. 19 по Подробен устройствен план на с. Добри дял, общ. Лясковец, с административен адрес: *****, без писмено разрешение за премахване на дълготрайни декоративни дървета, издадено от Кмета на Община Лясковец въз основа на санитарна експертиза за състоянието на дърветата. Ц. е отразила, че с описаното деяние С. е нарушил чл. 63, ал. 2 от ЗУТ и е осъществил състава на административно нарушение по чл. 232, ал. 5, т. 2, пр.първо от ЗУТ. АУАН е предявен същия ден на С. за запознаване със съдържанието. С. отразил възраженията си при подписване на акта и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН депозирал писмени възражения вх. № ОА-02-944/17.02.2021 г. с твърдения за нарушения на чл. 42 от ЗАНН.

На 02.04.2021 г., след като разгледала административнонаказателната преписка, образувана по съставения АУАН № 1/15.02.2021 г. и събраните доказателства, преценила възражението за неоснователно, обсъдила смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства и преценила, че няма основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, д-р И. Х. Г. – Кмет на Община Лясковец издала обжалваното Наказателно постановление № 2/02.04.2021 г., с което на основание чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ наложила на С. В. С. две административни наказания – глоби в размер на по 1000 лева, или общо 2000 лева за нарушение по чл. 63, ал. 2 от ЗУТ.

Препис от НП е връчен на С. на 12.04.2021 г. Жалбата против постановлението била подадена на 16.04.2021 г. чрез АНО до ГОРС.

В хода на съдебното следствие свидетелите Е.Ц., И.Д. и С.Ш. потвърждават описаната в АУАН и НП фактическа обстановка.

Свидетелят Р. И. е инженер – лесовъд и общински съветник. В показанията си сочи, че в края на месец февруари, началото на месец март тази година е водил разговор с жалбоподателя за здравословното състояние на двата бора. Боровете били изсъхнали тотално и не можело да се възстановят и да се раззеленят. Изразил мнение, че е възможно при буря да се отчупи клон и да нарани играещите в близост деца. Не са разговаряли по какъв начин трябва да се отсекат.

Горната фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на разпитаните свидетели Е.Ц., И.Д., С.Ш. и Р. И. и приетите писмени доказателства, описани подробно в протокола за проведеното съдебно заседание.

Въз основа на така установените факти по делото, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Противно на твърдяното в жалбата, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В случая административнонаказателното производство е образувано преди изтичане на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН. АУАН е съставен от компетентен орган. Е. И. Ц. – на длъжност гл.специалист „Еколог“ в Дирекция „Териториално устройство, общинска собственост и европейска интеграция“ в общинска администрация на Община Лясковец, е лице по чл. 238, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, и е била надлежно оправомощена със Заповед № 131/12.01.2021 г. на Кмета на Община Лясковец /л.76/ да състави АУАН.

АУАН е съставен в надлежната форма, по съответния ред - в присъствието на С. В. С., който е бил надлежно поканен, като му е връчен срещу разписка препис от акта. На С. е била осигурена възможност да възрази срещу констатациите на актосъставителя в момента на съставяне на акта, както и да представи писмени възражения в законния тридневен срок от неговото подписване. АУАН има необходимото съдържание съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН.

Голословно е твърдението на жалбоподателя, че в нарушение на чл. 42, т. 3 от ЗАНН в акта липсва дата и място на нарушението, поради това, че не били посочени отделно от описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за съществено нарушение на процесуалните правила поради непосочване в акта на възрастта на нарушителя съгласно изискванията на чл. 42, т. 6 от ЗАНН. В съответствие с тази разпоредба в акта са посочени трите имена, единен граждански номер и точен адрес на нарушителя, като по този начин нарушителят е индивидуализиран. Непосочването на възрастта на нарушителя не е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като същата може да бъде определена от посочения единен граждански номер.

Непосочването в АУАН на точните адреси и единния граждански номер на свидетелите също не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като същите са индивидуализирани чрез отразяване на длъжността и местоработата им и това е позволило свидетелите

да бъдат установени, призовани и разпитани в хода на съдебното следствие.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на чл. 42, т. 10 от ЗАНН, тъй като видно от съдържанието на АУАН в същия подробно са описани писмените материали, доказващи административното нарушение, които са неразделна част от административно – наказателната преписка и с които С. е запознат предвид дадените сведения на 26.11.2020 г. пред началник Участък – Лясковец ст.инсп. И. И. Същите са приложени в настоящото производство и жалбоподателят е могъл отново да се запознае с тях и адекватно да организира защитата си.

Съгласно чл. 239, ал. 1, т. 6 от ЗУТ наказателните постановления се издават от кмета на общината – в предвидените от закона случаи, а това са случаите по чл. 232, ал. 5, т. 1, 2, 3, 4 и 6 и по чл. 233 – когато актовете за установяване на нарушенията са съставени от служители по чл. 238, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, както и в случаите по чл. 237, ал. 2 от ЗУТ. НП е издадено от Кмета на Община Лясковец, като същият е лице, снабдено със съответната материална компетентност за това.

НП е издадено преди изтичане на шест месеца от съставяне на акта и преди изтичането на абсолютната давност за административнонаказателно преследване и съдържа законоустановени реквизити по чл.57, ал.1 от ЗАНН.

Както АУАН, така и НП съдържат пълно, точно и ясно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които то е извършено, и доказателствата, които го потвърждават. Словесното описание на нарушението позволява индивидуализацията на административното нарушение като изпълнително деяние и неговата правна квалификация, като изложените фактически обстоятелства в АУАН и НП разкриват съвпадение по основните релевантни факти на твърдяното за осъществено административно нарушение в хипотезата на чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за нарушение на чл. 51, ал. 1, т. в от ЗАНН при издаване на НП, тъй като кметът на Община Лясковец имал с него особени отношения, които пораждат основателни съмнение в неговото безпристрастие. Малкият номер на обжалваното НП, както и твърденията за политическа саморазправа предвид наложени ограничения в разплащането на някои разходи на Кметство с. Добри дял и постоянен административен натиск, които не са подкрепени с надлежни доказателства, не обуславят извод за особени отношения на Кмета на Община Лясковец със С. Поради това твърдението на жалбоподателя за нарушение на чл. 51, ал. 1, т. в от ЗАНН при издаване на НП е недоказано.

Обжалваното НП е законосъобразно и от материалноправна страна.

Фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се потвърждават от всички събрани по делото доказателства – писмени и гласни, които са безпротиворечиви и кореспондиращи помежду си, с изключение показанията на св. Р. И. в частта, в която сочи, че през в края на месец февруари, началото на месец март е водил разговор със жалбоподателя за здравословното състояние на двата бора.

От събраните доказателства по безспорен начин се установява, че на 11.11.2020 г. около 13:00 часа жалбоподателят в нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от ЗУТ е отсякъл 2 бр. дълготрайни декоративни дървета по смисъла на разпоредбата на § 1, ал. 3 от наредба № 1 от 10.03.1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративна растителност – бор, намиращи се в УПИ – II – за административно и делово обслужване, кв. 19 по Подробен устройствен план на с. Добри дял, общ. Лясковец, с административен адрес: *****, без писмено разрешение за премахване на дълготрайни декоративни дървета, издадено от Кмета на Община Лясковец въз основа на санитарна експертиза за състоянието на дърветата, с което е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ, предвиждащ административнонаказателна отговорност за отсичане или изкореняване, разпореждане или допустителство за отсичане или изкореняване на дълготрайно декоративно дърво без предварително писмено разрешение на компетентните органи.

Противно на твърденията на жалбоподателя, че отрязаните от него дървета са „...обикновен чер бор, който е дървен материал със стопанско значение...“ същите имат характеристиките на дълготрайни декоративни дървета, по смисъла на § 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 1/10.03.1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност /Наредба № 1/10.03.1993 г./, приложима на основание § 20, ал. 2 от ЗР на ЗУТ, съгласно който „декоративна растителност“ е цялото декоративно растително разнообразие - дървета, храсти, цветя и треви, включени в озеленените площи, в насажденията по алеи, улици и площади и в недвижимите имоти на държавата, общината, юридически и физически лица, като дълготрайна декоративна растителност са всички декоративни видове широколистни и иглолистни дървета и храсти.

Действително към момента на извършване на нарушението - 11.11.2020 г. на територията на Община Лясковец няма действаща Наредбата за изграждане и опазване на зелената система /т.к. приетата с Решение № 167/28.08.2008 г. на Общински съвет Лясковец наредба е отменена с Решение № 319/08.07.2019 г. по адм. дело № 225/2019 г. на ВТАдмС, потвърдено с Решение № 6072/26.05.2020 г. по адм. дело № 9353/2019 г. на ВАС/, обществените отношения, свързани с озеленените и залесените площи, изграждането и опазването на зелената система са уредени в чл. 61 - 63 от ЗУТ. С разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от ЗУТ изрично е предвидено

изискването, че дълготрайни декоративни дървета и дървета с историческо значение могат да се отсичат или изкореняват само по изключение след писмено разрешение от кмета на общината, издадено въз основа на санитарна експертиза за състоянието на дървото.

Осъществяването от обективна страна на деянието се установява по безспорен начин от показанията на разпитаните свидетели и приетите по делото писмени доказателства - Докладна записка с рег. № 268р-21705/24.11.2020 г., изготвена от началник Участък - Лясковец ст.инсп. И. И., в която изрично е посочено, че: „... Проведох разговор по телефона на номер ***** с Кмета на с. Добри дял г-н С.В., като същият ми заяви, че лично той бил отсякъл двата бора на полянката зад сградата на Кметство с. Добри дял, като не бил уведомявал за това общинска администрация при Община Лясковец и нямал нужните за целта, за извършената от него сеч на двата бора разрешителни...“ и снето писмено саморъчно написано и подписано от жалбоподателя сведение от 26.11.2020 г. /л.81/, дадено пред началник Участък - Лясковец, в което изрично сочи, че „... на 11.11.2020 г. около 13:00 часа лично отрязал двата бора ...“.

Деянието не се отрича и от жалбоподателя, който в проведеното на 26.05.2021 г. съдебно заседание изрично заявява: „...Отрязал съм двата бора...“ /стр. 7 от протокола от 26.05.2021 г./.

Твърдението на жалбоподателя в проведеното съдебно заседание, че „...на единадесети ноември в 13:00 часа, когато е посочено, че съм извършил деянието имах среща с д-р Г. за финансовото състояние на Общината“ се опровергава от собствените му обяснения, саморъчно написаното и подписано от него сведение от 26.11.2020 г. и от останалите приети писмени и изслушани гласни доказателства.

Твърдението на жалбоподателя за наличие на „...форсмажорни обстоятелства...предпоставки за възникване на трагичен инцидент, особено с играещите около тях деца...“ въз основа на „професионалното мнение“ на инж. Р. И., са недоказани. Разпитан като свидетел Р. И. заявява: „...Водили сме разговор с жалбоподателя за отсичането на двата бора. Кмета на селото веднъж ме срещна и ме попита да видя здравословното състояние на тези два бора, дали могат да се възстановят. Това беше края на месец февруари, началото на месец март тази година...“. В тази част показанията на св. И. се опровергават от събраните по делото писмени и гласни доказателства, от които безспорно се установи, че на 11.11.2020 г. жалбоподателят е отсякъл двата бора. Поради това в тази част съдът не кредитира като достоверни показанията на този свидетел и е недоказано твърдението на С., че се е съобразил с професионалното мнение на И. относно необходимостта от отсичане на дърветата. Но дори да се приеме, че св. И. е огледал двата бора, санитарната експертиза е отделен изискуем в производство по чл. 63, ал. 2 от ЗУТ акт, а липсата ѝ не може да бъде санирана от голословни твърдения за

извършен оглед на дърветата /в т. см. и Решение № 7070/10.06.2020 г. по адм. д. № 12867/2019 г. на ВАС/.

Вмененото деяние се явява съставомерно и от субективна страна, като е извършено виновно, при пряк умисъл. На жалбоподателя му е било известно, че преди да отсече двата бора е следвало да получи писменото разрешение от Кмета на Община Лясковец, видно и от изложеното в жалбата, че „...Липсата на еколожката на Община Лясковец и на други администратори към датата на констатираната опасност, блокира своевременно съставяне и работа на комисия за санитарна експертиза, въз основа на която да ми бъде издадено писмено разрешение за отсичане на дърветата...“. Това води до логичния извод, че жалбоподателят е съзнавал и противоправния характер на деянието си, като от волева страна е целял настъпването на общественотоопасните последици - отсичането на декоративните дървета без предварително писмено разрешение на компетентния орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 232, ал. 5, т. 2 от ЗУТ се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което отсече или изкорени, разпорежи или допусне да се отсече или изкорени дълготрайно декоративно дърво или дърво с историческо значение без предварително писмено разрешение на компетентните органи. Следователно законът третира отсичането на всяко дълготрайно декоративно дърво като отделно нарушение, подлежащо на отделно наказание, съгласно чл. 18 от ЗАНН.

В случая е безспорно установено извършването на две административни нарушения по чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ и правилно за всяко едно нарушение /отсичане на дълготрайно декоративно дърво – бор/ при съобразяване с разпоредбите на чл. 18 и чл. 27 от ЗАНН АНО е отчел наличието на смекчаващо вината обстоятелство /нарушението е първо/ и липсата на отегчаващи вината обстоятелства и е наложил административно наказание – глоба в минималния размер от 1000 лева, или общо 2000 лева. Така наложеното административно наказание е съобразено и с разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

Законосъобразен и правилен е изводът на АНО, че всяко едно от двете нарушения по чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съдът не констатира изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства или по-ниска тежест на нарушението, въз основа на които да се приеме, че всеки един от случаите е маловажен и да се обоснове прилагане на чл. 28 от ЗАНН. От друга страна, наложеното административно наказание за всяко едно от нарушенията – две глоби от 1000 лева /или общо 200 лева/ е абсолютно определено в закона по вид и размер, поради което и по силата на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН не е възможно неговото намаляване.

Предвид изложеното по - горе съдът следва да потвърди обжалваното наказателно постановление като законосъобразно.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2/02.04.2021 г. на Кмета на Община Лясковец, с което на С. В. С. от с. *****, общ. *****, ул. *****, № ***, с ЕГН *****, на основание чл. 232, ал. 5, т. 2, пр. първо от ЗУТ са наложени две административни наказания – глоби в размер на по 1000 лева, или общо 2000 лева за нарушение по чл. 63, ал. 2 от ЗУТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____